

MONS. STANISLAV STOLÁRIK
rožňavský biskup
Námestie baníkov 20
SK - 048 01 Rožňava

Rožňava, 2. februára 2021

SLOVO PASTIERA (6)

v čase pandémie

Drahí zasvätení bratia a sestry,

úprimne Vás pozdravujem. Keďže sa vzhľadom na situáciu pandémie nemôže uskutočniť naše spoločné slávenie Dňa zasväteného života, ktoré bolo plánované na 6. februára 2021 v Jasove, chcem sa Vám prihovoriť a pozdraviť Vás týmto listom. Kláštor otcov premonštrátov v Jasove bol zvolený zámerne, keďže nasledovníci sv. Norberta v zasvätenom živote slávia celý rok 900 rokov od svojho založenia. Veríme, že 8. mája 2021 bude možné uskutočniť diecéznu púť v Jasove a že sa tam všetci stretne.

Na stretnutie s Vami som sa tešil, pretože si veľmi vážim dar zasväteného života v Cirkvi a viem, že bez neho by Cirkev nebola celkom tým, čím má byť, „niečo“ by jej veľmi chýbalo. Vážim si zasvätený život, rehol'né sľuby, a ďakujem Pánovi, ktorý povolal vyvolených nasledovať ho zvláštnym spôsobom, ktorý mnohí nechápu - v úplnom zasvätení sa Bohu a službe jeho kráľovstva, v spolupráci s Ježišom Kristom na spáse sveta.

Vážim si každého jedného zasväteného, ktorý svoj život skutočne odovzdal Bohu a dal svoje dary, schopnosti do služby Pánovi a ľuďom vo vernosti daru charizmy, ktorú dostal od Ducha Svätého. Hoci človek, ktorý úplne patrí Bohu, nečaká za svoje - nie raz - až hrdinské skutky pre druhých pochvalu a odmenu od ľudí, predsa môžeme konštatovať, že tí, ktorých sa dotýka nezištná láska a služba zasvätených, vedia ju oceniť, sú vd'ační a viac chápu aj zmysel zasväteného života a vážia si ho.

Takmer rok prežívame veľmi náročný čas pandémie koronavírusu. Každé jedno spoločenstvo zasvätených, ale aj každý jeho člen, členka má možnosť a isto aj cíti potrebu prehodnotiť, ako sme prežili tento rok. Každý z nás je jedinečný a na každého aj táto situácia vplývala a vplýva individuálne. Ale samozrejme isté postoje sa dajú pomenovať aj všeobecne. Svoj život sme dali Bohu. Ako sa to prejavilo počas tohto mimoriadneho roka? Stiahli sme sa, aby nás nezasiahlo

hroziace nebezpečenstvo nákazy alebo - samozrejme rešpektujúc svoje zdravie, sily, potrebné a nevyhnutné opatrenia ochrany pred nákazou - dali sme sa viac do služby našim bratom a sestram, zvlášť núdzným, osamelým, odkázaným na pomoc..., lebo v nich vidíme Ježiša Krista - chorého, slabého, osamelého, smutného, umierajúceho...?

Chcem poďakovať Vám všetkým, ktorí ste sa dali do služby, ktorá bola viditeľná a ukázala aj svedectvo o Cirkvi, ktorá slúži. Oceňujem kreativitu a nasadenie dostať sa k ľuďom dostupnými prostriedkami, zvlášť cez médiá, ale podčiarkujem, že boli mnohé skutky lásky neviditeľné ľudským očiam - hlavne modlitby, obety tých, ktorí nemajú zdravie, sily, aby sa postavili do prvej línie, ale stáli, stoja v prvej línii duchovnej pomoci - možno v tichu kaplnky, pri bežných prácach v komunite, možno už pripútaní na posteľ... Modlia sa a obetujú svoje utrpenie, ale aj svoju prácu. Preto chcem poďakovať všetkým a opäť pripomenúť, čo všetci viete, že skutočne všetci - od tých fyzicky „zdatných“ až po tých, čo už nemajú sily a potrebné zdravie, každý svojim príspevkom môžeme pomôcť. Nech je Kristus trpiaci, odkázaný na pomoc v našich blížnych naďalej hnacou silou našej ochotnej, veľkodušnej a vytrvalej služby akýmkoľvek spôsobom ju môžeme vykonávať.

V našej diecéze som rok 2021 vyhlásil za Rok Eucharistie a kňazstva. O motívoch k vyhláseniu tohto roka a o našich úmysloch som písal v pastierskom liste na Sviatok Svätej rodiny (2020). Verím, že my všetci - ako zasvätení - máme veľmi blízko k Sviatosti oltárnej i ku sviatosti kňazstva a teda chápeme zmysel úmyslu tohto roka, hoci často sa stáva, čo ste isto zažili aj vy, s akou možno jednoduchosťou, ale pritom hĺbkou vedia prežívať tajomstvo a zmysel týchto sviatostí veriaci - laici. Až sa môžeme neraz cítiť zahanbení a zároveň motivovaní viac prosieť o prehĺbenie lásky k Pánovi aj vo sviatostiach.

Chcem však našu pozornosť upriamiť aj na nesmierny dar, ktorý nám dal Svätý Otec František, keď 8. decembra 2020 vyhlásil Rok svätého Jozefa. „Najviac zabudnutý svätý – a pritom najväčší svätec po Panne Márii – sv. Jozef“, sa znova dostáva do centra našej pozornosti. Drahí bratia a sestry, prosím Vás, vezmite si sv. Jozefa a list *Patris corde*, ktorý napísal Sv. Otec pri príležitosti Roka sv. Jozefa, za sprievodcov pre tento rok. Nech je sv. Jozef, ale spolu aj s Pannou Máriou a Ježišom, bez ktorých by nebol tým, kým je, nech je táto „trojica“, táto Svätá Rodina vašou sprievodkyňou tohto roka, ale tak, aby ňou ostala pre celý život. Ak to takto vezmete vy, ak to takto vezmeme všetci my - zasvätení, potom budeme týmto spôsobom vplývať na všetkých, ku ktorým sme poslaní a pomôžeme svetu.

Uvažujme nad osobami Svätej Rodiny. Nad ich mimoriadnym zasvätením, ktoré sa v žiadnej rodine už nezopakuje. Nad tým, aké je nádherné prežívať lásku v spoločenstve, k čomu sme pozvaní, ako byť spolu a jednotní vo chvíľach protivenstiev (útek do Egypta), ako je možné riešiť aj prípadné napätia,

nedorozumenia (stratený Ježiš), ako prežívať duchovné otcovstvo, ale pritom sa nie raz starať aj komplexnejšie o potreby nám zverených, o čom nám svedčia mnohí zakladatelia a zakladateľky reholí a ich nasledovníci.

Ježiš, Mária a Jozef – RODINA a pritom každý z nich je zasvätený Bohu podľa Božieho plánu, ktorý prijali napriek tomu, že Jozef s Máriou už mali svoje plány, ktoré na Boží podnet zmenili. Svätú Rodinu nech nasleduje každá jedna rodina zasvätených. Aj v rodine zasvätených je každý osobitý, ale toto spoločenstvo rodiny posilní iba vtedy, keď „svoje plány“ podriadi charizme spoločenstva a stanovenej vízii napredovania. Svätá Rodina je vzorom a pomocou pre každého človeka. Preto aj o rodinách zasväteného života naplno platí, čo vyjadril II. Vatikánsky koncil, že svätí pomáhajú všetkým veriacim „usilovať sa o svätosť a dokonalosť vo vlastnom stave“ (Lumen gentium, 42).

Drahí moji bratia a sestry, poďakujme zvlášť na Sviatok Obetovania Pána za dar zasväteného života. Keď si budete vo vašich spoločenstvách obnovovať rehoľné sľuby, urobte to s vedomím, že je to Božie vyvolenie, povolanie, ale aj zodpovednosť. A všetci, nielen zasvätení sľubmi, ale aj kňazi zasvätení vysviackou, veľkú vďačnosť prežívajme nepretržite svojou vernosťou Pánovi, ktorému sme sľúbili, že pôjdeme za ním, kamkoľvek bude chcieť a teda budeme žiť a robiť, čo On bude chcieť. Tak budeme s Pánom prinášať úrodu a tak s dôverou v Jeho vernosť a milosrdenstvo sa raz postavíme pred neho spolu s tými, ktorých sme viedli k Nemu.

Prajem Vám všetky potrebné Božie milosti a dary, tiež dobré zdravie pre váš život, povolanie a poslanie. Zverujem Vás pod ochranu Ježiša, Márie, Jozefa a všetkých vašich nebeských patrónov a svätých zakladateľov vašich spoločenstiev.

Teším sa na stretnutia s vami v budúcnosti a zo srdca vám všetkým a vášmu poslaniu žehnám.

+

✠ Mons. Stanislav Stolárik
rožňavský biskup